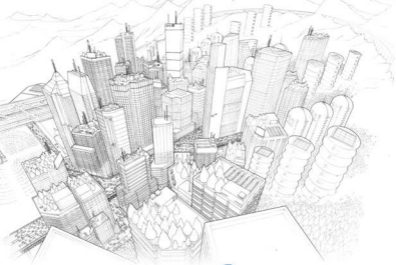

ابرها؛ ژرفتر شدن، امن‌تر ساختن

وجود می‌آورد. ابرشهرها نواحی شهری با بیش از سیلیون ساکن هستند. دانشمندان برآورد کردند که سال ۲۰۱۵ در دنیا حدود ۶۰ ابرشهر وجود خواهد داشت که بیشتر عملکردهای جهانی شهری در آنها روی می‌دهند. این مقاله نشان می‌دهد: تیرهای شامل جغرافی‌دانان و دانشمندان علوم زمین چگونه می‌توانند برای درک بهتر ابرشهرها همکاری کنند و نظریه‌هایی برای بهبود مدیریت

• پدیدار شدن شهرنشینی

سال ۱۹۵۰، ۳۰ درصد از جمعیت جهان در شهرها زندگی می‌کردند که سال ۲۰۰۰ به ۴۷ درصد رسید. این میزان در سال ۲۰۰۷ به ۵۳ تا ۵۴ درصد (بیش از نیمی از جمعیت جهان) افزایش یافت و این نسبت سال ۲۰۳۰ به ۶۰ درصد خواهد رسید. این افزایش پرسرعت شهرنشینی، به‌ویژه در کشورهای در حال پیشرفت، فرصت‌ها و چالش‌هایی را به

پراکندگی ابرشهرها در سال ۲۰۱۴

آنها و پشرفتنی پایدار ارائه دهند. برای این موارد استفاده علاقه‌مندان از منابع طبیعی و انسانی، کاهش ظرف‌پذیری ابرشهرها و کمک به کیفیت زندگی همه کسانی که در آنها زندگی می‌کنند یا در ارتباط با ابرشهرها هستند، لازم است.

ابرشهر بیش از یک شهر بزرگ است. مفهیمی آن نیروهای جدید، پیچیدگی جدید و مقارنه جدید رویدادها و فرآیندهای فیزیکی، اجتماعی و اقتصادی را به وجود می‌آورد. یک

ابرشهر میزبان برهم‌کنش میان عملکردهای متفاوت آسانی، اجتماعی، سیاسی اقتصادی و بوم‌شناختی است.

در دنیای در حال پیشرفت، ابرشهرها سریع‌تر از زیرسازیه‌ها رشد می‌کنند که این رشد شهرنشینی بدون کنترل می‌تواند باعث حجم زیاد نقل و انتقال، تمرکز بیشتر تولیدات صنعتی، انجماد بوم‌شناختی، بازارهای نامتعادل زمین و ملکه، وضعیت رفاه نامتعادل و در نتیجه ناآرامی‌های اجتماعی شود.

ابرشهرها شامل مردم همزیست زیادی هستند و معمولاً گروه‌هایی با نژادهای گوناگون، انجمن‌ها، ریشه‌های فرهنگی و روش‌های زندگی متفاوت در آن دیده می‌شوند. در این شرایط توسعه اقتصادی، نهاد اجتماعی، کیفیت زیربنای اجتماعی و نظارت باید تشخیص داده شده و محاسبه شوند. ابرشهرها، مکان‌هایی ایده‌آل برای دانشمندان علوم اجتماعی، زمین، محیط و بهداشت جهت بررسی اثر فعالیت‌های اجتماعی- اقتصادی و سیاسی روی تغییرات محیطی و بوم‌شناختی، و تعیین راه‌حل‌هایی برای مشکلات و بحران‌هایشان هستند.

• ابرشهرهای پایدار

ابرشهرها به منابع طبیعی و انسانی برای انرژی، صنعت، ساختمان، زیرسازیه‌ها و تأسیسات نیاز دارند. پشرفتن یک ابرشهر با میزان بهره‌وری اقتصادی، ناسوی حقوق اجتماعی و تنوع محیطی سنجیده می‌شود. هر چند پایداری ابرشهرها و پشرفتن

تراکم جمعیت باعث آلودگی، مصرف انرژی و ایجاد باطن‌ها است که برای مقابله به دانش دقیق و مدیریت نیاز دارند. افزایش تراکم جمعیت می‌تواند موجب ازدیاد خطرات برای انسان‌ها و تأسیسات در برابر مخاطرات مصنوعی و محیطی شود. پراکندگی ابرشهرها معمولاً در نواحی با شرایط زمین ناپایدار، مخاطرات زمین، زمین‌لغزش‌ها و سیلاب‌ها قرار می‌گیرد که باعث می‌شود توسعه انسانی و حفاظت درازمدت پرهزینه‌تر باشد. فعالیت‌های اقتصادی زیاد، رونق اجتماعی و فردی و رفاه مادی را گسترش می‌دهد. هر چند اغلب به بهای بزرگ تنش محیطی و اجتماعی تمام می‌شود. دو مؤلفه نیز کاهش رونق اقتصادی پایداری، بحران، فقدان پیوستگی اجتماعی و ویرانی امنیت اجتماعی را در بر دارد که می‌تواند برای جمعیت‌های متراکم و بزرگ پشرفتنی باشد.

جغرافی‌دانان و دانشمندان علوم زمین همکاری بین‌رشته‌ای را برای بررسی و مدیریت ابرشهرهای پیچیده به واسطه علم‌شان از فرآیندهای زمین و همچنین توانایی یافتن و بهره‌برداری منابع طبیعی داشته‌اند. این دانشمندان در مدیریت ابرشهرها نقش جدی را بازی می‌کنند. در واقع، علم آنها می‌تواند درک ژرف‌تری را از فرآیندهای اجتماعی- اقتصادی پیچیده مدیریت مسئولان افراد و منابع اقتصادی، کاهش ریسک ایمنی و مخاطرات مصنوعی در اختیار قرار دهد.

